

**ОТЧЕТ НА КОМИСИЯ „ДИСЦИПЛИНАРНА ДЕЙНОСТ И
ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ИНСПЕКТОРАТА КЪМ ВСС“ КЪМ
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВСС ОТНОСНО ОБРАЗУВАНИТЕ
ДИСЦИПЛИНАРНИ ПРОИЗВОДСТВА СРЕЩУ ПРОКУРОРИ И
СЛЕДОВАТЕЛИ И НАЛОЖЕНИТЕ ДИСЦИПЛИНАРНИ НАКАЗАНИЯ
ПО ЧЛ. 308, АЛ. 1 ОТ ЗСВ ЗА ПЕРИОДА 01.05.2017 г. – 30.06.2017 г.**

Настоящият отчет съдържа информация за образуваните и приключили дисциплинарни производства от Прокурорската колегия на ВСС и за разгледани преписки от Комисия „Дисциплинарна дейност и взаимодействие с Инспектората към ВСС“ към прокурорската колегия на ВСС за периода 01 май – 30 юни 2017 г.

Комисията е провела пет редовни заседания през отчетния период, на които е разгледала 6 (шест) дисциплинарни преписки, 22 (двадесет и две) преписки по актове на ИВСС и 6 (шест) искания от ИВСС за предоставяне на информация по реда на Глава девета, раздел I „б“ от ЗСВ.

1. През отчетния период Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет е образувала едно дисциплинарно производство по реда на чл. 316 от ЗСВ.

- ДД 19/2017г. срещу Ива Георгиева Атанасова – прокурор в Районна прокуратура гр. София. Решението е прието по протокол № 21/31.05.2017 г. на Прокурорската колегия на ВСС;

2. Приключени дисциплинарни производства по описа на ВСС за периода 01 май - 30 юни 2017 г. :

- д.д. № 20/2016 г. срещу Веска Василева Тенева – прокурор в Районна прокуратура – гр. Ямбол. С решение по протокол №19/10.05.2017 г. Прокурорската колегия на ВСС не налага на прокурор Тенева дисциплинарно наказание.

- д.д. № 1/2017 г. срещу Тодор Димитров Мерджанов – прокурор във Върховна административна прокуратура. С решение по протокол №24/28.06.2017 г. Прокурорската колегия на ВСС налага на Тодор Димитров Мерджанов, прокурор във Върховна административна прокуратура, дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т.4 от ЗСВ - „понижаване в длъжност“ от длъжност „прокурор“ във Върховна административна прокуратура в длъжност „прокурор“ в Апелативна прокуратура гр. София, за срок от 6 /шест/ месеца, за допуснато дисциплинарно нарушение по чл. 307, ал. 3, т. 3 от ЗСВ, във вр. т. 1.3, 2.6, 5.5, 5.6, 5.7, 5.8 от Кодекса за етично поведение на българските магистрати.

3. Заповеди на административни ръководители за налагане на дисциплинарни наказания, на основание чл. 311, т. 1 от ЗСВ във връзка с чл. 308, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, за периода 01 май - 30 юни 2017 г.:

- С решение на прокурорската колегия на ВСС по протокол № 23/21.06.2017 г. е потвърдено наложеното със № 1484/17.05.2017 г. на административния ръководител на Софийска градска прокуратура дисциплинарно наказание по чл.308, ал. 1, т. 1 от ЗСВ - „забележка“, на Кирил Димитров Димитров - прокурор в Софийска градска прокуратура;

4. Заповеди по чл. 327 от ЗСВ за обръщане на внимание от административни ръководители за периода 01 май - 30 юни 2017 г.

- С решение на Прокурорската колегия на ВСС по протокол № 19/10.05.2017 г. е приета за сведение Заповед № РД-08-182/20.03.2017 г. на административен ръководител-военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура гр. София, с която, на основание чл.327 от Закона за съдебната власт, е обърнато внимание на полковник Елин Василев Алексов - военен прокурор във Военно-окръжна прокуратура гр. София.

5. Влезли в сила решения на Върховния административен съд по обжалвани решения на ВСС по дисциплинарни производства, водени срещу прокурор или следовател – приети за сведение и приложени към кадровото досие на магистратите:

- Решение № 4702 от 13.04.2017 г. на Върховния административен съд - пет – петчленен състав – II колегия по адм дело № 11933/2016 г. и Решение № 9244 от 27.07.2016 г. на Върховният административен съд на Република България – шесто отделение по адм.дело № 13952/2015 г. - Стоян Георгиев Дундев – прокурор в Районна прокуратура гр. Петрич. С решението си петчленният състав на ВАС отменя първоинстанционното решение и отхвърля жалбата на прокурор Дундев срещу решението по т. 9 от протокол № 55/05.11.2015 г. на ВСС и потвърдената на основание чл. 314, ал. 3 от ЗСВ заповед № 219/16.09.2015 г. на административния ръководител – районен прокурор на РП – гр. Петрич за налагане на наказание по чл. 308, ал. 1, т. 2 ЗСВ „порицание“ за дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 1, ал. 3 и ал. 4, т. 2 и т. 5 ЗСВ.

„Тричленният състав е намерил за основателни доводите на жалбоподателя, че оспорената заповед № 219 / 16.09.2015 г. на административния ръководител – районен прокурор на Районна прокуратура – гр. Петрич и решение по т.9 от протокол № 55 / 05.11.2015 г. на Висшия съдебен съвет са издадени при съществени нарушения на административнопроизводствени правила (дисциплинарнонаказващият орган не е обсъдил обясненията и възраженията на наказания магистрат, имащи съществено значение за

случая; не е изяснил всички относими обстоятелства за случая) и при неточно прилагане на материалноправни разпоредби.....

Така мотивиран съставът е отменил наложеното дисциплинарно наказание.

Постановеното решение е неправилно.....

Разпоредбата на чл.143, ал.3 ЗСВл. предвижда, че писмените разпореджания на по-горестоящия прокурор са задължителни за подчинените му прокурори.....

.....прокурорът от Районна прокуратура, получавайки постановлението на прокурора от АП е имал две законоустановени възможности : 1. Да предприеме действия по изпълнение на постановлението на по-горестоящия прокурор като изпрати досъдебното производство на разследващия полицай за изпълнение на дадените указания или сам да изпълни указанията или 2. Да възрази по реда на чл.46, ал.4 НПК пред ВКП срещу получените указания, ако счита, че същите са незаконосъобразни или неправилни.

В конкретния случай с постановление от 09.12.2014г. прокурор от АП - София е отменил постановлението на ОП – Благоевград, с което е оставено в сила постановлението на РП – Петрич за прекратяване на досъдебното производство, като е изпратил постановлението на РП – Петрич и е указал на наблюдаващия прокурор да бъдат изпълнени указанията, дадени в обстоятелствената част на постановлението. Постановлението, ведно с досъдебното производство е получено от наблюдаващия прокурор на 13.12.2014г./ видно от писмо до административния ръководител на ОП- Благоевград за продължаване на срока за разследване по досъдебното производство от 02.07.2015г., подписано от районния прокурор на Петрич./ Вместо да изпълни постановлението на АП- София или в случай, че не е съгласен с него, да направи възражение пред ВКП, прокурор Д. е бездействал в продължение на повече от три месеца, като не е изпратил досъдебното производство на разследващия полицай, а вместо това на 29.12.2014г. е изпратил писмо до В. С. С., с което го е уведолил, че постановлението за прекратяване на наказателното производство на РП- Петрич, не е отменено, следователно е влязло в сила.

Едва на 24.03.2015г. прокурор Д. е възразил пред ВКП срещу дадените в постановление от 09.12.2014г. и постановление от 04.03.2015г. на АП- София указания.

Вярно е, че в постановлението от 09.12.2014г. на АП - София е допусната ОФГ, като е пропуснато да бъде отменено постановлението на РП- Петрич от 30.04.2014г. Независимо от горното обаче в постановлението от 09.12.2014г. са дадени задължителни указания на прокурора от РП- Петрич, които е следвало да бъдат изпълнени. Допусната ОФГ от страна на АП не оправдава неизпълнението на дадените на РП- Петрич указания от АП- София, които както бе споменато вече по-горе са били задължителни за Д. по силата на чл.143,

ал.3 ЗСВл и чл.46, ал.3 НПК, доколкото същият в продължение на повече от три месеца не е упражнил правото си по чл.46, ал.4 НПК да възрази срещу тези указания. Така изложеното обосновава извод за осъществено от страна на прокурор Д. нарушение, попадащо в обхвата на разпоредбата на чл.307, ал.4, т.2 ЗСВл, изразяващо се в неоправдано забавяне/ повече от три месеца/ на процесното досъдебно производство в резултат на неизпълнение на задължително прокурорско разпореждане от 09.12.2014 г. “.

- Решение № 4992 от 21.04.2017 г. на Върховния административен съд – петчленен състав - II колегия по адм. дело № 12979/2016 г. и Решение 7750 от 27.06.2016 г. на Върховен административен съд – шесто отделение по адм.дело № 2263/2016 г. - Кирил Димитров Димитров – прокурор в Софийска градска прокуратура. С решението си петчленният състав на ВАС отменя първоинстанционното решение и отменя решение по т. 2 от протокол № 5/28.01.2016 г. на ВСС, с което на прокурор Кирил Димитров е наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3 ЗСВ за дисциплинарни нарушения по чл. 307, ал. 4, т. 1 и т. 2, предл. 2 ЗСВ.

„В дисциплинарното производство защитната теза на жалбоподателя е:

1. в предложението на ръководителя на СГП не са посочени конкретни срокове, които е нарушил относно инстанционните проверки,

2. по половината от посочените преписки забавата е лишена от правно значение - л.28,

3. налице е по-висока степен на лична служебна натовареност за 2012, 2013 и 2014 г., спрямо прокурорите от СГП,

4. разследвал е дела с голяма фактическа и правна сложност по глава VIII от НК, участвал е в досъдебни производства срещу полицаи и държавни служители

В заседание на 28.01.2016 г. на ВСС председателят на дисциплинарния състав докладва предложението за налагане на дисциплинарно наказание и вида на наказанието за дисциплинарни нарушения "системно забавяне на срокове и неспазване на срокове". Акцентира върху заповедите на ръководителя на СГП за "обръщане на внимание" за предходен период и личността на прокурора. Само Е. А.-член на В., обсъжда, че сроковете, които са посочени за забавяне са посочени като вариращи от 39 до 77 дни, но всъщност са от 9 до 47 дни, ако се вземе предвид 30 дневния срок по чл.242 от НПК и следователно забавянето е много по-малко като дни. Г.Г. не обсъжда забележката, а защитава предложеното наказание с мотив, че са взети предвид цялостната характеристика на колежата, седемте заповеди на ръководителя на СГП, изследвано е "изключително цялото трудово досие". С Решение по т. 2 от протокол № 5 от заседанието на В., проведено на 28.01.2016 предложеното наказание е наложено. Гласували 15 от членовете на В. със "за" 15, а е 1 се е въздържал....

В решението на ДС и на В. никъде не е посочен законов срок, който е предвиден да се спазва за посочените случаи, но е нарушен от магистрата, за да може да се прецени дали е и с колко дни забавяне на производствата. Срокът по чл. 242, ал. 4 вр. с ал. 1 и ал. 2 от НПК е неприложим за описаните случаи, но дори да беше приложим тогава забавянето не е от 39 до 77 дни, а от 9 до 47 дни, което обстоятелство не е обсъдено при вземане на решение за наличието на дисциплинарно нарушение за "неритмично провеждане на дължимите се процесуални действия"- виж л.10 от решението на ДС. Това обстоятелство е относимо и към индивидуализация на наказанието. В този смисъл е развитата защитна теза на жалбоподателя в заседанието на ДС на 1.06.2015 г. Въпросът относно сроковете по втората група преписки е бил спорен между К. Д. и заместник-градския прокурор Т.Т. като процесуален представител на вносителя на предложението. Възражението на жалбоподателя не е обсъдено нито в решението на ДС, нито на заседанието на В..

Не е извършена проверка по всяка прокурорска преписка дали като последица от "бездействие" е последвало забавяне на предварително производство, още по-малко са изложени мотиви дали това е оправдано или неоправдано в контекста на личната натовареност на магистрата. Допуснато е съществено нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като лишава оспорения пред съда административен акт от мотиви в какво се състои и с колко дни неоправданото забавяне по посочените преписки.

Първоинстанционният съд също няма мотиви по наведените в жалбата твърдения, че по посочените пр.преписки не са налице негативни последици за предварителните производства в причинна връзка с бездействие и неоправдано забавяне.

При постановяване на съдебния акт тричленният съдебен състав не е съобразил, че решението на Висшия съдебен съвет е издадено в противоречие и на целта на закона. Дисциплинарното наказание трябва да е насочено към мобилизиране на магистрата, постигане на по-висока ефективност в работата му и превантивен ефект. За да бъдат постигнати тези цели наказанието трябва да се налага само след пълен и обстоятелен анализ на всички релевантни за конкретния случай обстоятелства. Тогава наказанието ще бъде възприето като безпристрастно и справедливо. Вследствие на допуснатите нарушения тази цел не е постигната.

Като е приел, че решението на В. е постановено при спазване на административнопроизводствените правила, материалния закон и целта му, съдът е постановил неправилно решение поради необоснованост и материална незаконосъобразност, касаещо основание по чл. 209, т.3 от АПК. решението следва да бъде отменено, като по същество следва да бъде уважена жалбата на прокурор Д..“

- Решение № 5263 от 26.04.2017 г. на Върховния административен съд – петчленен състав - II колегия по адм.дело № 2955/2017 г., Решение № 413/13.01.2017 г. на Върховен административен съд на Република България – шесто отделение по адм.дело № 8059/2016 г., Решение № 8353 от 06.07.2016 г. на Върховния административен съд – петчленен състав – II колегия по адм.дело № 5701/2016 г. и Решение № 2949/16.03.2016 г. на Върховния административен съд – шесто отделение по адм.дело № 13178/2015 г. - Даниела Христова Харитонова – прокурор в Районна прокуратура гр. Горна Оряховица.

С решението № 5263/26.04.2017 г. петчленният състав на ВАС оставя в сила решение № 413/13.01.2017 г. по адм.дело № 8059/2016 г. по описа на ВАС – шесто отделение, с което се отхвърля жалбата на Инспектората към ВСС срещу решение по т. 4 от протокол № 55/05.11.2015 г. на ВСС, с което на Даниела Христова Харитонова, прокурор в РП – гр. Горна Оряховица, не е наложено дисциплинарно наказание.

„Обосновани от фактическа и правна страна са изводите на първоинстанционния съд за субективна несъставомерност на вменените с предложение № 11-12-062/19.03.2014 г. на главния инспектор виновно извършени дисциплинарни нарушения от страна на Х.. Неоснователен е доводът за материална незаконосъобразност на съдебното решение по чл. 41 и чл. 42, ал. 1 от Закона за Националния архивен фонд (ЗНАФ).

Фактическите установявания на тричленния състав сочат за налични обективни пречки пред привлеченото към дисциплинарна отговорност лице при осъществяването на дейностите по организирането, опазването и текущото използване на документалните фондове, научно-техническата обработка на документите и предаването им в държавните архиви, в периода от встъпването му в длъжност - 19.10.2010 г. до месец януари 2013 година.

Обосновано от липсата на доказателства в обратен смисъл, съдът е приел, че не е осъществено предаване - приемане на архив при смяната на отговорните лица, че липсват констатации на компетентен по смисъла на чл. 11, ал. 2 и чл. 27, ал. 1 от ЗНАФ орган, както и че в процесния период е била налице недостатъчна персонална обезпеченост на администрацията в РП - Горна О.. Действията, предприети от Х. са били съобразени с вече създадената и заварена от нея ситуация в прокуратурата. Отчетено е, че дори и да са налице пропуски в организацията и контрола, допуснати от новия ръководител, то същите не са от категорията на такива, които водят до търсене на дисциплинарна отговорност.

Съдът правилно е тълкувал разпоредбата на чл. 243, ал. 3 от НПК, с позоваване на употребения от законодателя глагол „изпраща“, като е приел, че неизпълнение на служебно задължение, произтичащо от тази разпоредба, не е установено при изпращането на постановленията за прекратяване на наблюдателните преписки с обикновена поща.

Неоснователно в тази връзка е твърдението в касационната жалба, че разпоредбата следва да се тълкува разширително в смисъл, че изпращането може да се удостовери, но получаването – не, когато пощенската пратка е обикновена, а не препоръчана. Наказателно-процесуалните норми не могат да се тълкуват разширително поради тяхната императивност. Фактическата празнота в акта на вносителя на предложението не може да се попълва с предположения и препоръки, в какъвто смисъл е твърдението за „невъзможност на правоимащите лица да упражнят правата си в законоустановения за това срок“. Подобни данни за настъпили вредни последици не са събрани в хода на дисциплинарното производство.“

- Решение № 30/15.04.2016 г. по ад.№ 238/15г. по описа на Административен съд – гр. Шумен и Решение № 13558/13.12.2016 г. по адм.дело № 6281/2016 г. по описа на ВАС, с които е отменена като незаконосъобразна Заповед № 67 от 21.07.2015 г. на административния ръководител – районен прокурор на Районна прокуратура – гр. Търговище по чл. 327 от ЗСВ и същите да се приложат към кадровото досие на Александър Александров Добрев – прокурор в Районна прокуратура.

- Определение № 5686 от 05.05.2017 г. на Върховния административен съд – петчленен състав – II колегия, по адм.дело № 1437/2017 г. и Определение № 13934 от 19.12.2016 г. на Върховният административен съд – шесто отделение, по адм.дело № 12818/2016 г. - Определенията да се приложат към кадровото досие на Светлозар Костов – прокурор в Специализираната прокуратура.

С определението си от 05.05.2017 г. петчленният състав на ВАС обезсилва определение № 13934/19.12.2016 г. в частта, с която е спряно предварителното изпълнение на решението на Прокурорската колегия на ВСС по т. 2.3. от протокол № 18/26.10.2016 г. за налагане на дисциплинарно наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“, и оставя без разглеждане искането на прокурор Костов за спиране на предварителното изпълнение.

„Производството е по реда на чл. 229 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).“

Образувано е по частна жалба на подадена от Прокурорската колегия (ПК) на Висшия съдебен съвет (ВСС) срещу определение № 13934 от 19.12.2016 г. постановено по адм. дело № 12818 по описа за 2016 г. на Върховния административен съд (ВАС), шесто отделение, в частта с която на основание чл. 16б, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 323, ал. 2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) е спряно предварителното изпълнение на решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет по т. 2.3 от протокол № 18 от заседание на 26.10.2016 г., с което на основание чл. 308, ал. 1, т. 6 от ЗСВ, на С. К. К., като прокурор в Специализирана прокуратура гр. София, е наложено дисциплинарно наказание

„дисциплинарно освобождаване от длъжност”, за нарушение по чл. 307, ал. 4, т. 4 от ЗСВ. Частният жалбоподател сочи, че определението, в обжалваната от него част, е недопустимо, а така също и неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Соци, че след като е изложил съображения изцяло в посока на неоснователност на искането за спиране на изпълнението на оспореното решение (което ЗСВ не е дефинирал като предварително), съдът е приел, че е налице ново обстоятелство и му е придал изгодно за оспорващия правно значение. Излага, че съгласно разпоредбата на чл. 322 от ЗСВ дисциплинарното наказание се смята за наложено от деня на съобщаването на наказаното лице, който в разглеждания случай е 01.11.2016 г. Заповед № РД-08-941 от 01.11.2016 г. на административния ръководител на Специализираната прокуратура (СП) е връчена на С. К. на същата дата, оспореното решение на ПК на ВСС е изпълнено и прокурор К. е освободен от длъжност, считано от същия ден. Счита, че нормата на чл. 323, ал. 2 от ЗСВ дава възможност на съда да спре изпълнението на решение за налагане на наказание, което се изтърпява в определен момент след налагането му, но не и когато изпълнението вече е осъществено, какъвто е случаят с дисциплинарното наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от ЗСВ. Излага, че неблагоприятните последици, свързани с наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от ЗСВ не могат да бъдат определени на този етап от съдебното производство като вреди, били те имуществени или неимуществени, тъй като липсва елементът противоправност. Едва след приключване на съдебното производство с окончателен акт, с който се установява, че административният акт е незаконосъобразен, може да бъде разглеждан въпросът за репарирание на вредите по реда на чл. 226 от ЗСВ, както и по реда на чл. 301 от АПК във връзка с чл. 328 от ЗСВ. Посочените от съда мотиви с които се обуславя основателност на искането, свързани с висящото тълкувателно дело № 7/2015 г. на ОСК на ВАС счита за неоснователни. Счита, че е нарушен и принципът на равенство (чл. 8, ал. 2 от АПК), тъй като по образуваното по жалба на следовател административно дело (№ 6541/2016 г. по описа на ВАС, шесто отделение) срещу решение на ПК на ВСС, с което му е наложено дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 6 от ЗСВ, който случай е идентичен с настоящия, друг състав на ВАС, шесто отделение, е отхвърлил искането за спиране на изпълнението. Предвид изложеното прави искане определението, в обжалваната част, да бъде обезсилено или отменено.....

Разгледана по същество частната жалба е основателна.....

Определението е недопустимо.

Искането за спиране на предварителното изпълнение на един индивидуален административен акт е средство за защита срещу ефекта, който предварителното изпълнение има върху субективното право, чиято

защита се търси в съда чрез оспорването на индивидуалния административен акт. Правната възможност съдът да спре допуснатото предварително изпълнение е именно за да не се накърнят непропорционално права и законни интереси на адресата на акта и да не настъпят за него значителни и трудно поправими вреди. Мярката е допустима тогава, когато органът, въпреки допуснатото предварително изпълнение, все още не е пристъпил към изпълнението. Товава, когато преди сезирането на съда органът, въз основа на допуснатото предварително изпълнение, е изпълнил акта, искането е лишено от предмет. Завършеното изпълнение може само да се отмени, каквато правомощие в производството по чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от АПК не е предвидено. В посоченото производство съдът може само да спре допуснато по закон предварително изпълнение на оспорен акт, т.е. да предотврати изпълнението му. В настоящия случай, видно от доказателствата по делото, към датата на сезирането на съда с жалба срещу решението на ПК на ВСС по т. 2.3 от протокол № 18 от заседание на 26.10.2016 г. то е вече изпълнено. Заповед № РД-08-941 от 01.11.2016 г. на административния ръководител на СП е връчена на прокурор С. К. на същата дата и той е освободен от длъжност, считано от същия ден. Изложеното води до извод, че към датата на сезиране на съда (08.11.2016 г.) за искателя не е бил налице правен интерес от искането за спиране на изпълнението на акта, тъй като няма какво да бъде спряно – актът е изпълнен въз основа на предварителното изпълнение. Искането е било недопустимо и съдът е следвало да го остави без разглеждане и да прекрати производството по него. Като се е произнесъл по недопустимо искане, ВАС, тричленен състав, е постановил недопустимо определение, което следва да бъде обезсилено. Искането следва да се остави без разглеждане, а производството по делото се прекрати в тази част. “.